

Bogár László: Washingtoni konszenzus

2014 december 04. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

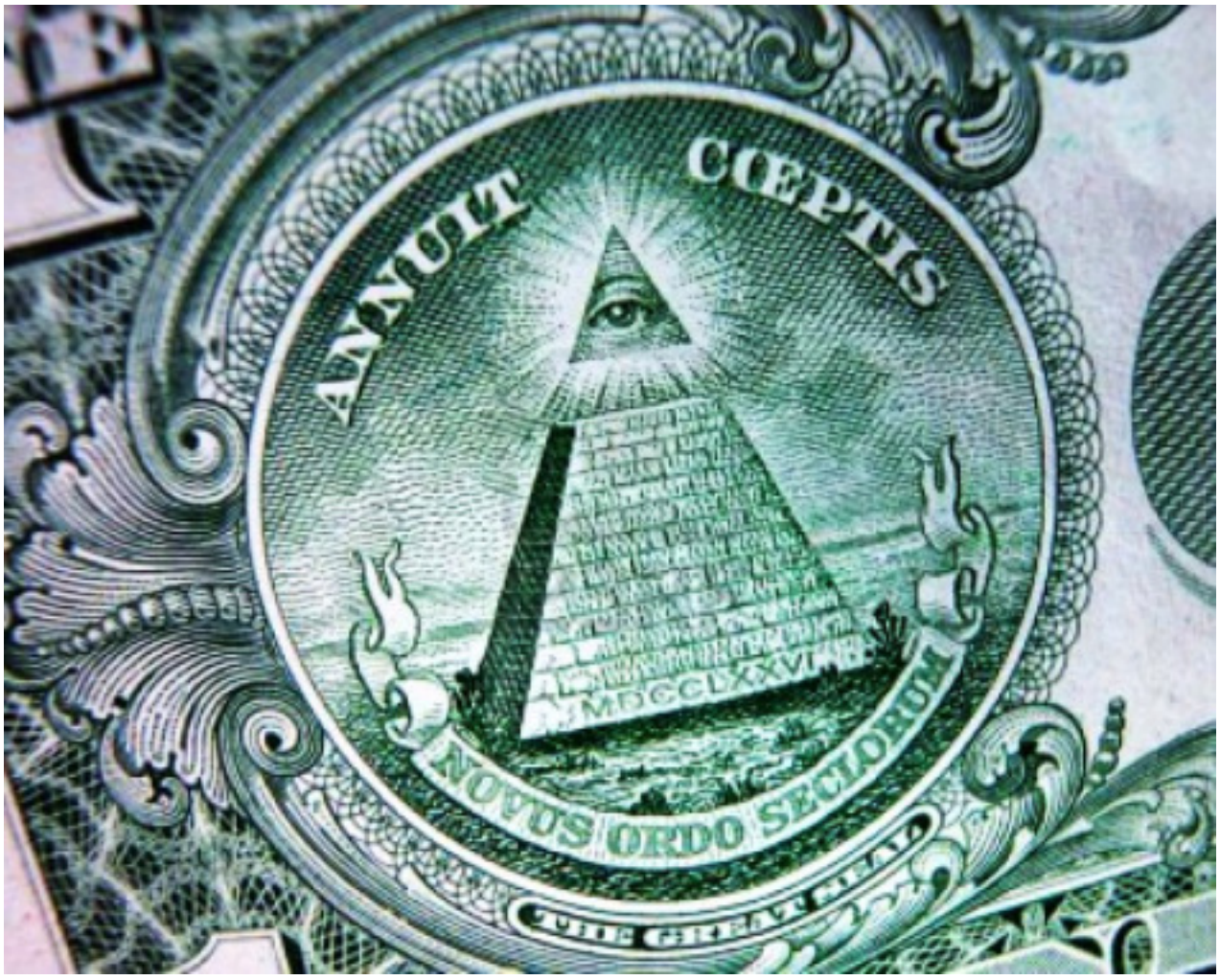
- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

A világot uraló globális hatalmi rend kialakulásának fontos mérföldköve az 1989 novemberében lezajlott konferencia.A világot uraló globális hatalmi rend kialakulásának fontos mérföldköve az az 1989 novemberében lezajlott konferencia, {…}

{...},amelyet Washingtonban rendeztek meg, az Institute for International Economics nev? tekintélyes amerikai kutatóintézet szervezésében, és a Nemzetközi Valutaalap (IMF) székházában. A konferencia anyagának közzétételére ugyan csak a következ? évben került sor, de már az ülés befejez?dése után hatalmas nyilvánosságot kaptak az ott megfogalmazódó elvek, ajánlások. Ezek „washingtoni konszenzus”-ként ismert elvek azóta is éles viták tárgyát képezik, és meghatározók az elmúlt negyedszázad neoliberális térnyerésének kapcsán. Sajátos szimbolikát kölcsönzött a konferenciának, hogy éppen a zárónap éjszakáján „omlott le” a berlini fal. A konferencia eredetileg a latin-amerikai országok súlyos adósságválságára próbált választ keresni.

Az volt az alapvet? célja, hogy olyan stratégiai szint? ajánlásokat fogalmazzon meg, amelyek biztosítékot nyújthatnak a hasonló válságok elkerülésére, és ezeket az országokat a sikeres és kiegyensúlyozott fejl?désre épül? pályára állíthatják.

A konszenzus tényleges hatása azonban messze túln?tt ezeken a célokon, és végül is mindmáig szóló globális stratégiaként m?ködik, amely f?képp a közép- és kelet-európai országok számára vált dönt? jelent?ség?vé. E globális stratégia valóságos céljait éppen az a hármas jelszó fejezi ki, amelynek következetes alkalmazása okozta/okozza a kelet-európai rendszerváltások súlyos kudarcát. Ez a fejlemény annyira nyilvánvaló ma már, hogy legutóbbi globális jelentésében már az IMF is világossá tette, Kelet- és Közép-Európa az elmúlt negyedszázad során nem közeledett, hanem távolodott a Nyugat gazdag centrum-országainak társadalmi-gazdasági teljesítménymutatóitól, és a közeledésnek egyel?re esélye sincs.

A konszenzus hármas jelszava a „liberalizálj, deregulálj, privatizálj” parancsait foglalja össze. A liberalizálás és a privatizálás aligha igényel magyarázatot, a „deregulálás” azonban talán igen. Nos, ez a szintén latin eredet? szó arra utal, hogy az állam, ne csak a tulajdonosi szerepér?l mondjon le – a privatizáció nyomán–, de minimalizálja a szabályozó szerepét is, tehát ne csak tulajdonosként, hanem szabályozóként is „vonuljon ki a gazdaságból”

ahogyan azt a szület?ben lév? SZDSZ már akkor harsányan követelte. S?t, lehet?leg semmiféle szabályozással ne korlátozza szegény globális t?két, hisz ez csak „rontja” a piac, mint „tökéletes önszabályozó” rendszer hatékonyságát.

Ne szépítsük tehát, a washingtoni konszenzus nev? kezdeményezés valójában egy világméret? „államellenes összeesküvés” volt, ha nem is teljesen a megszokott büntet?jogi értelemben. Ebb?l az is kit?nik, hogy leginkább arra szolgált, hogy nagy erej? véleményhatalmi segítséget nyújtson azoknak a bels? kollaboránsoknak, mint amilyen az SZDSZ is volt, akik ugrásra készen várták a lokális értékmez?k kifosztásának kezdetét jelz? „sípszót”.

A liberalizálás általános jelszava f?ként azt próbálta el?segíteni, hogy Kelet- és Közép-Európa gyanútlan társadalmai valóban elhiggyék azt, hogy a piaci folyamatok teljes „felszabadítása” az ? érdeküket szolgálja. Holott logikailag könny? belátni, hogy a piac „szabadsága” éppen a legnagyobb kezdeti el?nyökkel rendelkez? szerepl?k esélyeit fogja még inkább növelni, tehát éppen a verseny, a „szabad piac” ellen hat, és olyan monopóliumok meger?södését hozza magával, amelyek Kelet- és Közép-Európa országaiban a „szocializmus” állami monopóliumainál is nagyobb pusztítást vittek végbe. Vagyis a jelszó elterjesztése mögött valójában az a szándék húzódott meg, hogy a globalitás kényszerít?-hatalmi eszközeként m?ködtetett transznacionális vállalatok minél gyorsabban átvegyék a teljes ellen?rzést a nemzetgazdaságok értékterei felett. És Magyarországon valóban ez is történt. A pénzügyi, banki, biztosítási, kereskedelmi, energetikai, távközlési, közlekedési, közm?hálózataink meghatározó része a globális pénzhatalmi rendszer ellen?rzése alá került. Mindez öngerjeszt? örvénylésként m?ködik, hisz a leginkább neki kedvez? liberalizálás a legnagyobb globális szerepl?k befolyását nemcsak egyszer?en tovább növeli, hanem egyúttal azt is lehet?vé teszi számukra, hogy a potenciális versenytársaikat kiszorítsák, megsemmisítsék.

A bejöv? százmilliárd dollár érték? külföldi t?ke ennek nyomán az elmúlt huszonöt év során közel harmincmilliárd dollárral több profitot vitt ki az országból, mint amennyi adót és bért hazánkban fizettek, vagyis „hozam helyett viszem” alapon nem növelte, hanem csökkentette a nemzeti vagyonunkat. A gazdasági növekedés éves átlaga ezalatt a huszonöt év alatt az egy százalékot sem érte el, holott a t?kebevonás hivatkozási alapja éppen az volt, hogy ez majd gyorsítja a gazdasági növekedést. A munkahelyek száma másfél millióval csökkent, a reálbérek a hetvenes évek végének szintjére süllyedtek. Nagyjából ennyi a „liberalizálj, deregulálj, privatizálj” gyászos következménye. A 2010 óta zajló „szabadságharc” f? célja éppen az, hogy err?l az önmegsemmisít? pályáról letérítse az országot.

magyarhirlap.hu - Bogár László

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következ? címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!
www.flagmagazin.hu

Ajánló